

ма, което има и човешкото лице, така и душата на кучето е по-груб образ на човешката душа.

Душата на човека съдържва с малка облагороденост душите на твари, които се редат по права линия на рода му. По после, когато ще говорим за вечността на живота, повече ще се поспрем по този въпрос. А сега трябва да отбележим: Движенията на материята към вечността чрез раждане и умирање, съхранението ѝ, преливането ѝ в борчески форми, стремешт ѝ към вечността и завладяване земните блага — ето майката на всички твари и тяхната проява — душата.

2. Материя на животи се движи към вечността и всичко, което ѝ създава триене, спъване, спиране, повръщане е нейн неприятел — тя го мрази. А всичко, което помага и приближава живата материя към идеала на вечността — тя го обича.

Нима може да се намери мой земен брат, който би доказал че животните ядат растения и животни, защото ги мразят или обичат? — Че човекът от некаква любов отглежда растения и животни? — Че от любов или умраза ги убива? Некой хорица дори си мислят, че и житото се ражда от любов към хората! Създанията от разните далечни родове и степени на развитие не се обичат, ни-мразят. Те се третират едно друго според нуждите си. Това се отнася до ония създания, които надвиват. А тези които са надвивани беспорно мразят, своите убийци. Така мишката сигурно мрази котката, но котката не мрази мишката. Заека мрази кучето, лисицата, вълкът, а те не го мразят. Ако може да ни кажат и растенията нещо за своята любов, то ще ни кажат следното. „Всичко, което не спъва, а подпомага нашето движение към идеала на вечността, всичко, което никога не може да ни напакости, дори ний всеки ден да му пакостим, обичам или най-малко не го мразим. А всичко, което постоянно спъва нашето движение, всичко, което може макар само един път да ни спъне, — ние го мразим.“

Животните и човека питаят същата любов и умраза към другите създания. Човекът обича другородни и своеродни създания, когато те подпомагат с нещо неговото движение напред. Той не мрази житото, овцата, козата, кравата, вола. Не мрази също и техната храна: моравата, детелината, тиквата, царевичата. . . Не са му приятни митила като болест на овцата, шапа — като болест на кравата. . .

Хората като че ли друго понятие имат за любовта. Ако можем в тази минута да съберем книгите с любовно съдържание — планини ще издигнем. А дали това не са планини от измама и лъжа? Ако в тази минута бихме могли да чуем